

О. А. Опанасенко, С. В. Рябов, С. І. Сінельніков,
член-кореспондент НАН України Ю. Ю. Керча

Вплив різних факторів на процес фотодеградації метилоранжу в присутності діоксиду титану та β -циклодекстрину і його похідних

Проведено дослідження процесу фотодеградації метилоранжу в присутності TiO_2 та β -циклодекстрину (β -ЦД) і його похідних. Встановлено, що значно підвищують інтенсивність цього процесу акрилати та малеїнати β -ЦД (майже в 1,5–2,0 раза). Досліджено фактори, що впливають на перебіг процесу фотодеструкції барвника, а саме: значення рН середовища, концентрація та поверхнево-активні властивості β -ЦД та його похідних. Отримані результати свідчать про те, що для ефективної фотодеструкції метилоранжу оптимальні значення рН середовища повинні знаходитися в інтервалі від 3 до 5. Встановлено пряму залежність між окремими параметрами поверхнево-активних характеристик β -ЦД та його похідних.

На сьогодні однією з актуальних проблем залишається погіршення екологічного стану навколишнього середовища, у зв'язку з постійним надходженням великої кількості органічних забруднювачів у повітря та в стічні води [1, 2]. Існує велика різноманітність методів очищення води і повітря, серед яких відзначимо: відстоювання, фільтрування, коагуляцію, адсорбцію, нейтралізацію, флокуляцію, екстракцію, зворотний осмос, ультрафільтрування, іонний обмін, концентрування, окиснення хімічними реагентами тощо [3]. Основний їх недолік полягає в тому, що вони не забезпечують оптимальних параметрів очищення доквілля від більшості сучасних органічних забруднювачів. Тому розробка нових, екологічно безпечних методів знешкодження та утилізації синтетичних органічних речовин є найактуальною задачею. Наразі в очисних системах здебільшого використовують гетерогенні фотокаталізатори–напівпровідники, що створені на основі діоксиду титану (TiO_2). Широке застосування даного фотокаталізатора пов'язане з його значною фотокаталітичною активністю, високою хімічною стабільністю, відсутністю токсичності та низькою вартістю. Однак фотокаталіз з використанням TiO_2 має низку істотних недоліків.

Ефективним методом підвищення інтенсивності фотодеградації органічних забруднювачів є нанесення TiO_2 на відповідний носій (полімерної або неорганічної природи), що дає змогу збільшити питому поверхню каталізатора і відповідно полегшити доступ реагентів до активних центрів TiO_2 . Інший шлях — допування TiO_2 атомами неметалів (наприклад, нітрогену) або наночастинками металів (зокрема, благородних металів). Це гарантує додаткове поглинання у видимому діапазоні спектра і водночас підвищує ефективність процесу розділення зарядів [4, 5].

Перспективним напрямом підвищення фотоактивності каталізатора є використання систем, що містять TiO_2 та циклодекстрини [6, 7], що дає змогу пришвидчити фотодеструкцію органічних сполук за рахунок збільшення їх адсорбції на поверхні TiO_2 .

Експериментальна частина. Для проведення експериментального дослідження брали такі реагенти: β -циклодекстрин (β -ЦД), ММ 1135, метил- β -ЦД (Met- β -ЦД), ММ 1233, гідроксипропіл- β -ЦД (ГП- β -ЦД), ММ 1310 (фірма “Cyclolab Ltd”, Угорщина).

Акрилоїлхлорид (АХ), ММ 90,5; малеїновий ангідрид (МА), ММ 98, полістиролсульфо кислота (ПССК), ММ 185 · n, триетиламін (ТЕА), ММ 101, метилоранж (МО), ММ 327, діоксид титану (Titanium (IV) oxide, anatases, 325 mesh, ≥99% metals basis) (фірма “Aldrich”).

Дистильована вода, етанол, ацетон кваліфікації “ч. д. а”. Диметилформаїд кваліфікації “ч. д. а”, висушений і перегнаний. УФ-спектри записували на UV-Vis спектрофотометри UV-2401 PC (фірма “Shimadzu”, Японія) з діапазоном частот 190–800 нм. ІЧ-спектри отримували за допомогою ІЧ спектрометра з фур’є перетворенням Tensor-37 (“Bruker”, Німеччина) у діапазоні частот 400–4000 см⁻¹.

1. *Синтез β-ЦД та його похідних.* За основу синтезів β-ЦД та їх похідних, які використовували в даній роботі, було взято методику, описану в науковій літературі [8]. Отримані сполуки синтезували за видозміненою методикою.

β-ЦД, ацильований АХ при мольному співвідношенні 1 : 7 (β-ЦД-(Ак)₇). 1 ммоль β-ЦД (1,135 г) розчиняли в 8 мл ДМФА, при охолодженні на водяній бані (17 °С) додавали 7 ммоль ТЕА, після цього при перемішуванні поступово додавали 7 ммоль (0,633 г) АХ, перемішували 2 год і залишали при кімнатній температурі на добу. Осад триетиламіну гідрохлориду, який випадав, відфільтровували та відкидали, продукт висаджували у 70 мл суміші ацетону й гексану в об’ємному співвідношенні 1 : 1, осад промивали двома порціями ацетону по 15 мл. Продукт сушили при 40 °С до постійної ваги. Вихід 70%.

β-ЦД, ацильований АХ при мольному співвідношенні 1 : 8 (β-ЦД-(Ак)₈). 1 ммоль β-ЦД (1,135 г) розчиняли в 8 мл ДМФА, при охолодженні на водяній бані (17 °С) додавали 7 ммоль ТЕА, після цього при перемішуванні поступово додавали 8 ммоль (0,633 г) АХ, перемішували 2 год і залишали при кімнатній температурі на добу. Осад триетиламіну гідрохлориду, який випадав, відфільтровували і відкидали, продукт висаджували у 70 мл суміші ацетону й гексану в об’ємному співвідношенні 1 : 1, осад промивали двома порціями ацетону по 15 мл. Продукт сушили при 40 °С до постійної ваги. Вихід 75%.

β-ЦД, ацильований МА при мольному співвідношенні 1 : 5 (β-ЦД-(МА)₅). 1 ммоль β-ЦД (1,135 г) розчиняли в 7 мл ДМФА, при охолодженні на водяній бані (17 °С) додавали 5 ммоль (0,49 г) МА, після цього при перемішуванні додавали 0,5 ммоль (0,505 г) ТЕА, перемішували 2 год при 80 °С і залишали при кімнатній температурі на добу. Відганяли основну кількість ДМФА (5 мл). Продукт висаджували у 40 мл ацетону, осад промивали чотирма порціями по 10 мл ацетону. Продукт сушили при 50 °С до постійної ваги. Вихід 87%.

β-ЦД, ацильований МА при мольному співвідношенні 1 : 8 (β-ЦД-(МА)₈). 1 ммоль β-ЦД (1,135 г) розчиняли в 7 мл ДМФА, при охолодженні на водяній бані (17 °С) додавали 8 ммоль (0,49 г) МА, після цього при перемішуванні додавали 0,5 ммоль (0,505 г) ТЕА, перемішували 2 год при 80 °С і залишали при кімнатній температурі на добу. Відганяли основну кількість ДМФА (5 мл). Продукт висаджували у 40 мл ацетону, осад промивали чотирма порціями по 10 мл ацетону. Продукт сушили при 50 °С до постійної ваги. Вихід 72%.

2. *Методика проведення фотодеградації МО.* Експеримент проводили у конічній колбі (ємність 25 мл); суміш, яку піддавали опроміненню, постійно перемішували за допомогою магнітної мішалки. Джерелом УФ-опромінення слугувала УФ-лампа потужністю 26 Вт з максимумом випромінювання при довжині хвилі λ = 365 нм. Початкова концентрація МО — 30 ррм; концентрація TiO₂ — 2 г/л; мольне співвідношення β-ЦД та його похідних : МО становило 10 : 1; інтервал УФ-опромінення — 10–220 хв. Швидкість перебігу процесу фотодеградації барвника за величиною оцінювали відношенням C/C₀.

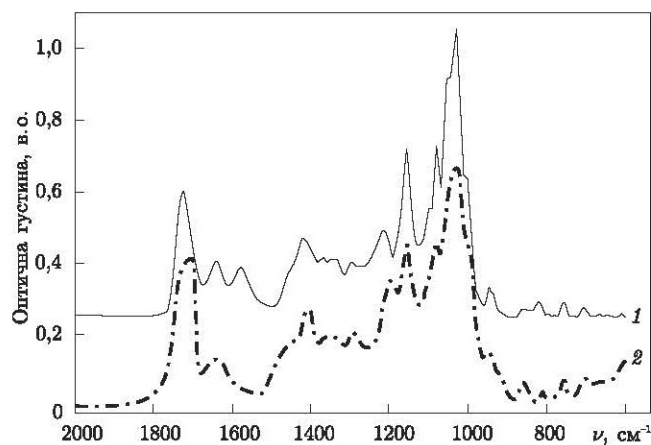

Рис. 1. ІЧ-спектри β -ЦД та його похідних: 1 — β -ЦД-(МА)₈; 2 — β -ЦД-(Ак)₇

Встановлена залежність C/C_0 від часу опромінення для фотодеградації МО на TiO_2 описується рівнянням

$$\frac{C}{C_0} = 1,161 \cdot e^{-0,0186t},$$

де C_0 — вихідна концентрація МО; C — концентрація МО через певний проміжок часу; t — час УФ-опромінення, хв.

3. Методика дослідження поверхнево-активних властивостей β -ЦД та його похідних. Концентраційну залежність поверхневого натягу визначали методом Вільгельмі [9] з видозміненнями [10] при 20 °С. Для цього використовували тонку платинову пластину і стаканчик з тефлону. Розчини готували на бідистильованій воді з обов'язковою попередньою оцінкою її поверхневого натягу, використовуючи воду, поверхневий натяг якої збігався із довідниковими даними (72,75 мН/м). Необхідні концентрації досліджуваних сполук отримували методом послідовного розбавлення, величини поверхневого натягу розчинів — шляхом знаходження середнього арифметичного 4–5 окремих вимірів. Похибка вимірів 0,1 мН/м для рівня надійної імовірності 0,95.

З отриманих ізотерм поверхневого натягу визначали значення K , за рівнянням Гіббса обчислювали величини поверхневої концентрації адсорбтиву (Γ), по ізотермах адсорбції — величину максимальної поверхневої адсорбції (Γ_m).

Результати та їх обговорення. *ІЧ-спектроскопія:* спектри мономерів β -ЦД характеризуються смугами поглинання, характерними для поглинання як груп β -ЦД, так і естерного фрагмента: $\nu_{\text{C=O}} = 1726 \text{ см}^{-1}$, $\nu_{\text{C-O}}$ карбоксильної групи 1162, 1263 см^{-1} , а $\nu = 1044 \text{ см}^{-1}$ відноситься як до коливань С–О-груп глюкозидного кільця β -ЦД, так і до естерної групи акрилату. Для фрагмента $-\text{C}=\text{CH}_2$ характерні смуги поглинання — 1635 см^{-1} ($\nu_{\text{C=C}}$), 808 см^{-1} — позаплощинні деформаційні коливання СН-груп при С=C, 1411 см^{-1} — коливання в площині CH_2 -груп при С=C (рис. 1).

Залежно від збільшення ступеня заміщення β -ЦД акрилоїлхлоридом спостерігається відповідне збільшення D смуги $\nu_{\text{C=O}} = 1726 \text{ см}^{-1}$ карбоксильної групи відносно D смуги поглинання С–О-груп, $\nu = 1044 \text{ см}^{-1}$.

Фотодеградація МО у присутності TiO_2 і β -ЦД та його похідних. Досліджено фотокаталітичну деградацію МО у присутності TiO_2 та β -ЦД і його функціоналізованих

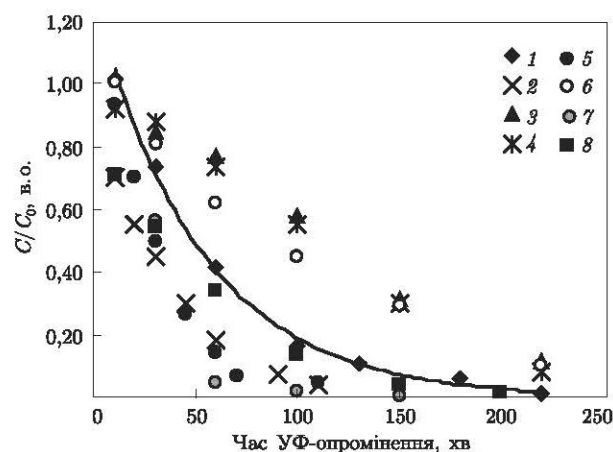

Рис. 2. Вплив β -ЦД та його похідних на фотодеградацію МО: 1 – без добавок; 2 – β -ЦД-(Ак)₇; 3 – ГП- β -ЦД; 4 – Мет- β -ЦД; 5 – β -ЦД-(МА)₈; 6 – β -ЦД; 7 – β -ЦД-(МА)₅; 8 – β -ЦД-(Ак)₈

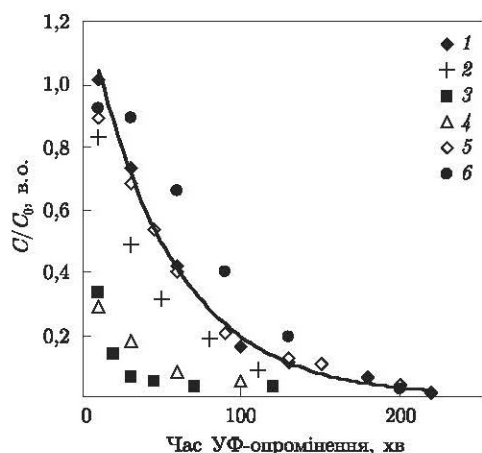

Рис. 3. Фотодеградація МО в присутності TiO_2 у кислому середовищі (рН 3,0–3,3): 1 – без добавок; 2 – ПССК; 3 – винна кислота; 4 – HCl ; 5 – метакрилова кислота; 6 – поліакрилова кислота

похідних, які відрізняються за своєю хімічною будовою. Спочатку досліджували швидкість фотодеградації МО без додавання β -ЦД та його похідних. Практично повне знебарвлення барвника відбувалося через 4 год.

Як похідні β -ЦД використовували реагенти: Мет- β -ЦД, β -ЦД-(Ак)₇, β -ЦД(Ак)₈, β -ЦД(МА)₅, β -ЦД(МА)₈ й ГП- β -ЦД, які містять різні функціональні групи. Отримані результати досліджень свідчать про те, що фотодеградації МО сприяють такі похідні: β -ЦД-(Ак)₇, β -ЦД(Ак)₈, β -ЦД(МА)₅ й β -ЦД(МА)₈. Швидкість фотодеградації барвника в присутності цих домішок збільшується порівняно з іншими в 1,5–2,0 раза (рис. 2).

Вплив різних факторів на фотодеградацію МО. *Значення рН середовища, де відбувається процес фотодеградації барвника.* Різні за хімічною природою кислоти при однаковому значенні рН середовища по-різному впливають на перебіг процесу фотодеструкції МО. Найкраще сприяють цьому процесу винна кислота, ПССК й HCl (рис. 3). Проведене дослідження з визначення оптимального значення рН середовища, при якому швидкість фотодеградації була б найбільшою, показало, що найкращий інтервал значень рН знаходиться в межах 3–5.

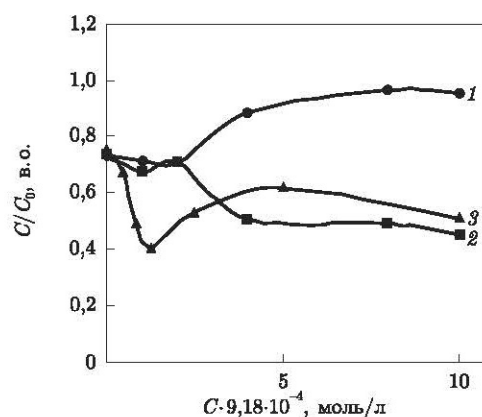

Рис. 4. Вплив концентрацій β -ЦД та його похідних на фотодеградацію МО: 1 — β -ЦД; 2 — β -ЦД-(Ак)₇; 3 — β -ЦД-(МА)₈

Таблиця 1

Зразок реагентів	Поверхневий натяг, мН/м	Поверхнева концентрація адсорбтива, $\Gamma \cdot 10^{-11}$ моль/см ²	Швидкість фотодеградації МО, C/C_0 (після 60 хв)
ГП- β -ЦД	65,3	0,18	0,77
Мет- β -ЦД	60,4	0,30	0,73
β -ЦД	71	1,10	0,62
β -ЦД-(МА) ₈	60	2,30	0,14
β -ЦД-(Ак) ₇	58,7	3,30	0,18

Концентрація β -ЦД та його похідних. Дослідження впливу різних концентрацій β -ЦД та його похідних проводили на вихідному β -ЦД, β -ЦД(Ак)₇ й β -ЦД(МА)₈. Встановлено, що прямої залежності між швидкістю фотодеградації МО та концентрацією домішок немає. Проте відзначимо, що починаючи зі значення концентрації 4 моль/л (для кожної з досліджуваних речовин) швидкість фотодеструкції барвника майже не змінюється (рис. 4).

Поверхнево-активні властивості β -ЦД та його похідних. Експериментально отримані параметри, що характеризують поверхнево-активні властивості β -ЦД та його похідних демонструє табл. 1.

Спостерігається кореляція між величинами Γ та C/C_0 , як показано в таблиці між даними параметрами існує прямопропорційна залежність, тобто зі збільшенням значення Γ (при цьому зменшується концентрація МО) збільшується швидкість його фотодеградації.

Таким чином, розглянуті вище результати досліджень показали, що з використанням TiO_2 при одночасному введенні β -ЦД та його похідних у середовище, де відбувається фотодеградація МО, інтенсивність цього процесу підвищується в 1,5–2,0 рази. Було встановлено кореляцію між величинами поверхневої концентрації адсорбтиву та швидкістю фотодеградації барвника.

1. Gogate P. R., Pandit A. B. A review of imperative technologies for wastewater treatment I: oxidation technologies at ambient conditions // J. Adv. Environ. Res. – 2004. – 8. – P. 501–551.
2. US EPA, National Emission Standards for Hazardous Air Pollutants, 40 CFR, part 63 // Federal Register, Rules and Regulations. – 2008. – 73, No 7. – P. 1–39.
3. Голіков А. П., Дейнека О. Г., Позднякова Л. О., Черномаз П. О. Регіональна економіка та природокоористування: Навч. посібник / За ред. А. П. Голікова. – Київ: Центр учбової літ-ри, 2009. – 352 с.

4. Федотова М. П. Высокодисперсные бикомпонентные фотокатализаторы на основе диоксида титана: Автореф. дис. ... канд. хим. наук: спец. 02.00.04 "Физическая химия". – Томск, 2009. – 22 с.
5. Wang G., Qi P., Xie X. et al. Photodegradation of bisphenol Z by UV irradiation in the presence of β -cyclodextrin // J. Sci. Direct. – 2007. – **67**. – P. 762–769.
6. Wang G., Wu F., Zhang X. et al. Enhanced TiO_2 photocatalytic degradation of bisphenol E by β -cyclodextrin in suspended solutions // J. Hazardous Mater. – 2006. – **133**. – P. 85–91.
7. Gaya U. I., Abdullah A. H. Heterogeneous photocatalytic degradation of organic contaminants over titanium dioxide: A review of fundamentals, progress and problems // J. Photochem. and Photobiol. C: Photochem. Rev. – 2008. – **9**. – P. 1–12.
8. Бабич І. В., Рябов С. В., Синельников С. І. та ін. Синтез та сорбційні характеристики молекулярно-імпринтованих полімерів на основі модифікованих циклодекстринів // Укр. хім. журн. – 2012. – **78**, № 9./10. – С. 64–68.
9. Поверхностные явления и поверхностно-активные вещества / Под ред. А. А. Абрамзона, Е. Д. Щукина. – Ленинград: Химия, 1984. – 392 с.
10. Файнерман А. Е., Липатов Ю. С., Кулик В. М. и др. Простой метод определения поверхностного натяжения и краевых углов смачивания жидкостей // Коллоид. журн. – 1970. – **32**. – С. 620–623.

Інститут хімії високомолекулярних сполук
НАН України, Київ

Надійшло до редакції 03.07.2013

О. А. Опанасенко, С. В. Рябов, С. И. Синельников,
член-корреспондент НАН Украины Ю. Ю. Керча

Влияние различных факторов на процесс фотодegradации метилоранжа в присутствии диоксида титана и β -циклодекстрина и его производных

Проведено дослідження процесу фотодegradации метилоранжа в присутствии TiO_2 и β -циклодекстрина (β -ЦД) и его производных. Установлено, что значительно повышают интенсивность этого процесса акрилаты и малеинаты β -ЦД (почти в 1,5–2,0 раза). Исследованы факторы, влияющие на ход процесса фотодеструкции красителя, а именно: значение pH среды, концентрация и поверхностно-активные свойства β -ЦД и его производных. Полученные результаты свидетельствуют о том, что для эффективной фотодеструкции метилоранжа оптимальные значения pH среды должны находиться в интервале от 3 до 5. Установлена прямая зависимость между отдельными параметрами поверхностно-активных характеристик β -ЦД и его производных.

О. А. Opanasenko, S. V. Riabov, S. I. Sinelnikov,
Corresponding Member of the NAS of Ukraine Yu. Yu. Kercha

The influence of various factors on the photodegradation of methyl orange in the presence of titanium dioxide and β -cyclodextrin derivatives

The photodegradation process of methyl orange is studied in the presence of TiO_2 and β -cyclodextrin, and its derivatives. It is found that β -CD's maleates and acrylates significantly increase the intensity of this process (about 1.5–2 times). The factors such as pH of the medium, the concentration and surface-active properties of β -CD derivatives, which influence the process of passing dye photodegradation were investigated. The results obtained indicate that the optimum pH of the medium for effective methyl orange destruction ranges from 3 to 5. A direct relationship between the individual parameters of surface-active characteristics of β -CD derivatives is established.